

PODRZUCANIE (1) *sb n*

N sg podrzucani(e).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde brak.

Kładzenie, podkładanie ukradkiem, skrycie; subiectio, suppositio Cn:

*Wyrażenie: »dziatek podrzucanie«: ztąd táiemne rodzenie dźiatek y drugich podrzucánie [partus occulti et suppositicii]/ zktorych iedne dawią/ drugie ná íáwnych mieyfćách porzucáią *ModrzBaz* 53.*

Cf **PODRZUCAĆ**

MŚ